

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m e[st] tolera[n]de de angustie [et] pe[n]alitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

rāda scitūdie noīs chri Jo. XVIII

Heb. ij. Nūc angelo apphēdit: s; se/
men abzae. Glide si vis. s. ser. de aduentu
in tertia pncipali cōsideratione

**Secūda ē presentia speci/
alis pncipalioris.** Nūc enī pncipior est
ad miserandū nōbis q̄ ante chri in car/
nationē r natiuitatē. Est q̄ specialī mō no/
biscū q̄ nūc tpe gratie sum? fm quē modū
nō erat cū his q̄ in tpe veteris testamēti
fuerūt. Pncipior enī facilis ac copiosus
nūc cedit misericōdia peccōrib; ad deū se/
querentib;. Juxta illud Esa. xlix. In tpe
placito exaudiuit te: r in die salutis auxiliā/
tus sū tu. Qd̄ expōit paul? de tpe gratie
h. Lopez. vj. di. Ecce nūc tps acceptabile ec/
ce nūc dies salutis. Nūc q̄ppe cū leuorū sa/
riffactione pōt aliq̄s dei miaz obrinere q̄
tpe veteris legis Et hoc est p̄tute illi? ac/
ceptissimē oblationis quā fecit chris de se/
ipso p oibus. Hebr. ix. Sanguis chri qui
p spūm sc̄m semetipm obtulit imāgularū
deo patri: emundabit cōscientias nras ab
operib; mortuis. Possūmus igit dicē
Iud ps Dñs p̄tutū nobiscū. suscep. noster
ad misericōdiam: deus iacob

**Tertia est presentia sa/
ramentalis refectōnis.** p quā sic est cum
nobis christianis q̄ nō cū infidelib;. Jda
dicit dñs mart. vlt. Ecce ego vobiscū sūz
vsq; ad cōsumationē seculi. Et vide deuo/
te inextimabilē chri charitatē. Qd̄ em de
nostra sumpsit humanitate totū p nobis
obtulit: totū q̄ nobis reliquit pro anima/
rū refectōne.

**Secūdū est nomē venerāde sancti/
tudinis.** s; hoc nomē chrius. de
quo Lu. ij. Natus est vobis hodie
saluator: q̄ est chris? r. Et dicit nomen ve/
nerāde sanctitudinis: q̄ significat illā pfe/
ctissimā r plenissimā gratie vngtionē r san/
ctitatē que fuit r est in aīa chri. Chrius
em interpretat vinctus. Dicit aut dñs ipse
chrius p antonomasiā: q̄ summus rex:
summus propheta: summus sacerdos. Ille
em tres plone antiquitus inungebant et
chrius dicebant. Unde chrius non ē no/
men p̄rium sed appellatiū. appropriatū
enī ipi deo p antonomasiā. Ab hoc aut
nomine dicimur christiani. quod nomen p̄
mo ab aplis r discipulis fuit introductū

apud antiochiam: vt dicit in li. Ecclesiasti/
ce historie. antea aut dicebātur discipuli.
Quia q̄ nomen debet esse consonū rei vt
probat. xxj. dist. c. Cleros. r extra de p̄/
bendis et dignitatib;. c. Luz scdm. Ideo
oportet vt qui christiani dicunt: chrius imi/
tent. Hinc est qd̄ scribit: extra de sacra vni/
ctōne. c. Conuenisse. A chriso christiani
dicunt: vt quasi vincti diriuēt ab vincto: vt
omnes curraūt in odorem vnguentorū il/
lius cuius nomen est oleū effusū. Et Au/
gust. li. de doct. chri. Et sacramēto vni/
ctōnis: christianorū oim vocabulū descen/
dit: quod nomen ille frustra sortit qui chri/
stū minime imitat. Jre Aug?. Christian?
iusticie: bonitatis: pudicie: castitatis: pa/
tencie: humilitatis: innocētie r pietatis ē
nomē. Et tu istud quō tibi defendis r vbi
dicas: cui de tā plimis reb; nec pauca sub/
sistūt. Christian? vere est ille qui nō nois
em sed etiā ope est. Hec Aug. Qñ et ipse
chris? Jo. xij. Exemplum dedi vobis vt
quēadmodū ego feci: ita r vos faci. In
mysterio aut sue circūcisionis dedit nobis
tripler exemplū salutare qd̄ imitari debet?

Prīmū ē sectā de obediētie r humilitatis.
Scdm ē tolerāde angustie r pēnalitatis.
Tertiū ē refectā de malicie r prauitatis.

Prīmū est exemplum rē.
In hoc videt q̄ leges seruauit circūcisus
sez octaua die sic pceptū erat in lege. Gal.
iij. Vult deus filiū suū factū sub lege.

**Scdm est exemplū tolerā/
de angustie r pēnalitatis.** Tunc em cepit
p nobis p̄p r sanguine suū fundere. J. Pe/
tri. iij. Chro in carne passū r vos eadē co/
gitatione agnamini.

**Tertiū est exemplū refecā/
de malicie r prauitatis.** Quia em circūci/
di corporaliter voluit: docuit nos spiritua/
liter circūcidi debere. Rho. m. ij. Circū/
cisio cordis in spiritu non litera. cur? laus
non ex hominibus sed ex deo est. Facta ē
autem huiusmodi circūcisio die octaua.
Per octo quippe dies intelligere possum?
octo cōsiderationes q̄ sunt q̄ octo lumina/
ria siue dies spirituales quibus agnosci/
tur q̄ vilis p̄periculosus et q̄ detestabi/
L. 2